

Ezechiël 9

1 Daarna riep Hij ten aanhoren van mij met luide stem: Kom naar voren, u die de stad gaat straffen, ieder met zijn verdelgingswapen in zijn hand.

2 En zie, zes mannen kwamen vanuit de richting van de Bovenpoort, die naar het noorden gekeerd is, ieder met zijn vernietigingswapen in zijn hand. Eén Man in hun midden was gekleed in linnen met een schrijverskoker aan Zijn middel. Toen kwamen zij binnen en gingen naast het koperen altaar staan.

3 De heerlijkheid van de God van Israël verhief zich van boven de cherub waarop Hij rustte, naar de drempel van het huis, en Hij riep naar de Man Die in linnen gekleed was, Die de schrijverskoker aan Zijn middel had.

4 En de HEERE zei tegen Hem: Trek midden door de stad, midden door Jeruzalem, en zet een merkteken op de voorhoofden van de mannen die zuchten en kermen over al de gruweldaden die in het midden ervan gedaan worden.

5 Maar tegen die andere mannen zei Hij ten aanhoren van mij: Trek achter Hem aan door de stad, en dood! Ontzie niemand en heb geen medelijden.

6 Dood ouderen, jongemannen en meisjes, kleine kinderen en vrouwen, om hen te gronde te richten. Raak echter niemand aan op wie het merkteken is. Begin vanuit Mijn heiligdom. Toen begonnen zij bij de oudere mannen die zich vóór het huis bevonden.

7 Hij zei tegen hen: Verontreinig het huis, vul de voorhoven met gesneuvelden, ga naar buiten. Toen gingen zij naar buiten en zij sloegen toe in de stad.

8 En het gebeurde terwijl zij toesloegen, dat ik alleen achterbleef. Toen wierp ik mij met mijn gezicht ter aarde en riep: Ach, Heere HEERE, gaat U heel het overblijfsel van Israël te gronde richten door Uw grimmigheid over Jeruzalem uit te storten?

9 Toen zei Hij tegen mij: De ongerechtigheid van het huis van Israël en van Juda is buitengewoon groot. Het land is vol bloed, en de stad vol buiging van het recht, want zij zeggen: De HEERE heeft het land verlaten, en: De HEERE ziet het niet.

10 Daarom zal Ik ook niemand ontzien, en Ik zal geen medelijden hebben. Ik zal hun weg op hun eigen hoofd doen neerkomen.

11 En zie, de Man Die in linnen gekleed was, aan Wiens middel de schrijverskoker hing, kwam verslag uitbrengen en zei: Ik heb gedaan, zoals U Mij geboden had.

God drukt Ezechiël met de neus op de feiten.

De HEERE voert – als Rechter van de hele aarde – een rechtszaak tegen Zijn volk en Hij wil duidelijk hebben dat de aanklacht gegrond is. De ogen van Ezechiël zijn als het ware onze ogen en zijn oren zijn de onze. Ezechiël geeft getrouw weer wat hij ziet en hoort en dat is niet mis. In Jeruzalem worden – hier in het verborgene, maar daar ook openlijk – andere goden gediend, zoals de zonnegod Sjamasj en Tammuz, de god van de vrouwen en Asjera en het hele spectrum van de Egyptische goden. En dat ook nog wel bij en in de tempel van de HEERE in Jeruzalem. Zelfs de zeventig magistraten van Israël – die toch het goede voorbeeld moeten geven – zijn erbij betrokken. Hier en daar valt de term *gruwelijk* die door de HEERE gereserveerd lijkt te zijn voor de gelegenheid als Hij zijn woede wil uiten over de afgoden en de onbeschaamdheid van Zijn volk. Het is ook gruwelijk. Op grove wijze brak men met het ja-woord dat men gegeven had toen God Zijn verbond met het volk Israël sloot op grond van *de tien woorden*. Exodus 24:3 *Mozes kwam terug en vertelde al de woorden van de HEERE en al de bepalingen aan het volk. Toen*

antwoordde heel het volk eenstemmig en zij zeiden: Al de woorden die de HEERE gesproken heeft, zullen wij doen. De eerste twee geboden worden door de afgodendienst met voeten getreden. Exodus 20:1-4 Toen sprak God al deze woorden: Ik ben de HEERE, uw God, Die u uit het land Egypte, uit het slavenhuis, geleid heeft. U zult geen andere goden voor Mijn aangezicht hebben. U zult voor uzelf geen beeld maken, geen enkele afbeelding van wat boven in de hemel, of beneden op de aarde of in het water onder de aarde is. U zult zich daarvoor niet neerbuigen, en die niet dienen, want Ik, de HEERE, uw God, ben een nijdig God, Die de misdaad van de vaders vergeldt aan de kinderen, aan het derde en vierde geslacht van hen die Mij haten. Onze God is een jaloers God. Men begrijpt dat niet altijd, maar het maakt de HEERE woedend als men naast Hem of zelfs in Zijn plaats andere goden achterna loopt. Een man is jaloers als zijn vrouw hem bedriegt. God is jaloers als Zijn volk achter andere goden aanloopt. Ze doen gewoon of God niet bestaat. Voor de HEERE is een afgod een gruwel. Gods besluit staat vast. Ezechiël 8:17,18 Ze vullen het land met geweld, ze beledigen mij steeds opnieuw, zie hoe schaamteloos ze mij bespotten! Ik zal mijn woede op hen koelen: ik zal geen medelijden tonen, ik zal geen medelijden kennen, en al roepen ze nog zo hard om mij, ik zal niet naar hen luisteren.'

Kom naar voren, u die de stad gaat straffen.

De teerling is geworpen.

God voegt meteen de daad bij het woord. Hij roept in aanwezigheid van Ezechiël een aantal verderfengelen bij Zich. Zij moeten de stad straffen. Ezechiël 9:1 *Daarna riep Hij ten aanhoren van mij met luide stem: Kom naar voren, u die de stad gaat straffen, ieder met zijn verdelgingswapen in zijn hand.* De engelen geven meteen gehoor want Ezechiël ziet uit de richting van de Bovenpoort zes mannen verschijnen. Ze hebben alle zes een zwaard in hun hand. Ezechiël 9:2 *En zie, zes mannen kwamen vanuit de richting van de Bovenpoort, die naar het noorden gekeerd is, ieder met zijn vernietigingswapen in zijn hand.* De richting waaruit de mannen komen is misschien wel symbolisch voor de richting vanwaar Israël het gevaar te duchten heeft, namelijk het Noorden. En dan is er nog een Man. Van die Man wordt de kleding en de uitrusting verteld. Hij was gekleed in linnen en hij had een schrijverskoker om zijn middel. Ezechiël 9:3 *Eén Man in hun midden was gekleed in linnen met een schrijverskoker aan Zijn middel.* Een pen en inkt, dat is weer heel iets anders dan een verdelgingswapen, waar de andere zes mannen mee uitgerust zijn. Die zes worden opgeroepen om de tegenstanders van God te doden terwijl de Man met de linnen kleding de opdracht krijgt de medestanders van de HEERE te beschermen. Veel Bijbeluitleggers zien hier het getal zeven. Zeven is een bijzonder Bijbels getal, namelijk dat van *de volheid*. Maar nergens

lezen we het getal zeven. Het is de vraag of je van een groep kunt spreken als zes leden van de groep een heel andere opdracht hebben, dan die ene Man. Iemand zal er op wijzen dat de HEERE bij het oordeel de schapen van de bokken scheidt. Voor sommigen vormt de beslissing van de HEERE de toegang tot het eeuwige leven voor anderen is het de weg naar de uitgang, een weg naar de eeuwige dood. In zekere zin passen de zeven – zowel de zes als die ene – in Gods plan ten goede en ten kwade, maar in Ezechiël wordt de Man in linnen afgezonderd van de andere zes al staan ze wel als groep bij het altaar waar ze de instructies van God ontvangen. Ezechiël 9:3 *Toen kwamen zij binnen en gingen naast het koperen altaar staan.*

Toen kwamen zij binnen en gingen naast het koperen altaar staan.

Het koperen altaar.

Het altaar staat voor de tempel van de HEERE in Jeruzalem. God had het door Mozes laten vervaardigen. Exodus 38:29,30 *Het koper van het beweegoffer bedroeg zeventig talent en tweeduizend vierhonderd sikkil. Daarvan maakte hij de voetstukken bij de ingang van de tent van ontmoeting, het koperen altaar, het koperen rooster dat daarbij hoorde, al de voorwerpen van het altaar.* Oorspronkelijk stond het altaar aan de zuidkant, maar koning Achaz had het laten vervangen door een nieuw altaar. 2 Koningen 19:35 *Maar het koperen altaar, dat voor het aangezicht van de HEERE stond, haalde hij van de voorkant van het huis vandaan, van waar het stond tussen het nieuwe altaar en het huis van de HEERE; en hij zette het aan de noordkant van het nieuwe altaar.* Hoe dat zo kwam? Koning Achaz had de hulp van Assur ingeroepen om hem te helpen tegen Syrië, waar hij veel last van had. Tiglath Pileser ging ermee akkoord en bracht de Syriërs een vernederende klap toe. Op die manier kwam Achaz in het overwonnen Damascus om Tiglath Pileser te bedanken. Daar zag hij het altaar – waarschijnlijk dat van Tiglath Pileser de overwinnaar – en liet een kopie maken voor de tempel in Jeruzalem. Het nieuwe altaar zette hij op de plaats van het koperen altaar dat hij naar het Noorden liet verplaatsen. Daar stond het nog in de tijd van koning Zedekia. Het koperen altaar is *de plaats van de verzoening*. De priesters brengen de offers van het volk om hun zonden te vergeven. Het altaar is ook een vluchtplek voor mensen die verdacht worden van een ernstig misdrijf en die moeten vrezen voor hun leven. Zij grijpen zich vast aan een van de hoornen van het altaar en zijn op dat moment onaantastbaar. Het altaar – als plaats van verzoening van zonden – is om deze reden wellicht de aangewezen plaats om samen te komen met God. De HEERE gaf namelijk de opdracht om de rechtvaardigen te beschermen met een teken en de zondaars en goddelozen te doden. Op dit moment leven we in de tijd van het Nieuwe Testament. Veel mensen die vanuit de kerk begraven willen worden – of ze er nu kwamen of niet – gaan er vanuit dat ze met een beroep op de Heere Jezus altijd zeker mogen zijn van een plekje in de hemel. Christus – Die Zijn leven gaf in onze plaats – is in de plaats van het altaar gekomen. De Heere Jezus is een verzoening voor onze zonden. Het is echter de vraag of mensen er niet te gemakkelijk vanuit gaan dat het altijd wel goed komt met iemand ‘als hij maar kerkelijk begraven is.’ Christus komt en zal de bokken van de schapen scheiden. Hij zal vragen of je

tijdens je leven op aarde aan de kant van God stond of niet. Niet alleen heeft de Heere verzoening verworven voor ons aan het kruis van Golgotha, maar ook de Heilige Geest, die wij als gelovigen als voorschot op de hemel ontvangen. De vraag van Christus zal niet alleen zijn of wij uit de verzoening van onze zonden hebben geleefd maar ook of wij door de kracht en de dimensie van de Heilige Geest stappen hebben gezet op de weg van het nieuwe leven met God en de naaste. In termen van de kleding zal Hij er op letten of wij de witte kleding dragen, van reinheid en heiligheid. Voor goddelozen en zondaars is geen plaats ook al hebben ze nog zo'n mooie kerkelijke begrafenis gehad. Openbaring 21:7,8 *Wie overwint, zal alles beërven, en Ik zal voor hem een God zijn en hij zal voor Mij een zoon zijn. Maar wat betreft de lafhartigen, ongelovigen, verfoeilijken, moordenaars, ontuchtplegers, tovenaars, afgodendienaars en alle leugenaars: hun deel is in de poel die van vuur en zwavel brandt. Dit is de tweede dood.*

Eén Man in hun midden was gekleed in linnen met een schrijverskoker aan Zijn middel.

De man gekleed in linnen is de Heere Jezus.

Een hemels persoon in linnen gekleed is niet per definitie de Heere Jezus, maar ook de Heere Jezus verschijnt verschillende malen op aarde als 'Man gekleed in linnen'. Bijvoorbeeld in het boek Daniël 10:5 *Ik sloeg mijn ogen op en zag, en zie, er was een Man, gekleed in linnen.* Je zou kunnen denken dat dit een 'gewone engel' is, maar wat er verder van deze Man verteld wordt maakt duidelijk dat het de HEERE is. Daniël 10:6 *Zijn heupen omgord met het fijne goud uit Ufaz. Zijn lichaam was als turkoois, Zijn gezicht als het uiterlijk van de bliksem, Zijn ogen als vuurfakkels, Zijn armen en Zijn voeten als de glans van gepolijst koper en het geluid van Zijn woorden als het geluid van een menigte.* Maar, zult u zeggen, dit is toch een heel andere gestalte dan 'de Man in linnen kleding' in Ezechiël 9? Daar heeft u wel gelijk in, ware het niet dat dezelfde persoon van Daniël 10 in Daniël 12 wordt beschreven als 'de Man in linnen kleding'. Daniël 12:6 *De één zei tegen de Man gekleed in linnen, Die Zich boven het water van de rivier bevond: Hoelang duurt het nog voordat er een einde komt aan deze wonderlijke dingen?* Dit – de Man in linnen in Daniël 12 – is duidelijk een goddelijke gestalte, ja God Zelf, maar ditmaal zonder die buitengewone kentekenen van vuur en macht. De Heere Jezus vereenzelvigd Zich in de Evangeliën telkens met 'de Menszoon' uit het boek Daniël. Iemand zal zich afvragen waarom we er zo zeker van kunnen zijn dat dit – de Man in linnen kleding – de Heere Jezus is, Die in Daniël 7:13 'de Menszoon' wordt genoemd. Daar kunnen we vrij zeker van zijn omdat de Heere Jezus Zich ook in een visioen openbaart aan Johannes op Patmos, en wel in dezelfde gestalte als de Godsverschijning van Daniël. Openbaring 1:13-15 *En te midden van de zeven kandelaren zag ik iemand Die op de Zoon des mensen leek, gekleed in een gewaad tot op de voeten, en op de borst omgord met een gouden gordel; en Zijn hoofd en haar waren wit, als witte wol, als sneeuw, en Zijn ogen waren als een vuurvlam, en Zijn voeten waren als blinkend koper, gloeiend gemaakt*

in een oven, en Zijn stem klonk als het geluid van vele wateren. Via het boek Openbaring weten we dat – de Man in linnen Die aan Daniël verscheen – *de Mensenzoon* moet zijn geweest. Via via komen we er achter wie ‘de Man in linnen’ is. De Man Die de groep van zes strijders van God aanvoert, is zeer vermoedelijk de Heere Jezus. Zagen wij eerst het menselijke gezicht van God in Ezechiël 1:26 *En daarboven, op wat op een troon leek, was iets wat leek op een mens.* Nu zien wij het ‘goddelijke gezicht’ van een mens, een Man in linnen gekleed.

..de zeven kandelaars zag ik iemand Die op de Zoon des mensen leek.

De HEERE God op de troon heeft de leiding bij verlossing en oordeel.

De HEERE God was ter plaatse. Hij bevond Zich op de hoogverheven troon die door de vier cherubs van de wolkenwagen gedragen werd. De cherubs zijn – zo weten we uit de eerste verschijning van de HEERE aan Ezechiël – levende wezens die ‘*de gedaante van een mens*’ hebben. Verder beschikken ze over vleugels waardoor ze de wolkenwagen – als drager van Gods troon – kunnen voortbewegen hetzij omhoog of omlaag, vooruit of opzij. Al naar gelang de Geest hen stuurt. Boven de cherubs bevindt zich een soort verdieping van doorzichtig blauw waardoor Ezechiël bij de eerste verschijning iets ontwaart van de heerlijkheid van de HEERE. Aangekomen in Jeruzalem hoort Ezechiël – na de confrontatie met de afgodendienst om en nabij de tempel – de HEERE de zes man roepen met hun zwaarden en de zevende Man, die in linnen gekleed ging. Het heeft er alle schijn van dat de HEERE vervolgens van Zijn hoge troon afdaald en Zich beweegt naar de drempel van de tempel. Ezechiël 9:3 *De heerlijkheid van de God van Israël verhief zich van boven de cherub waarop Hij rustte, naar de drempel van het huis.* Maar als we het volgende hoofdstuk lezen komen we tot de conclusie dat de HEERE met de wolkenwagen Zich begeeft naar de drempel van de tempel. Het is niet zo belangrijk ware het niet dat verschillende uitleggers beweren dat de HEERE vanuit het Heilige der Heiligen van de tempel naar buiten gaat en de tempel verlaat. Hiervan lijkt geen sprake te zijn, hoogstens van Gods afdalen van de troon tot op de drempel van de tempel, dicht in de buurt van de zes man en de Man in linnen gekleed. Waarschijnlijker is dat de wolkenwagen met God op de troon zich positioneerde boven de drempel van de tempel. Cherubs zijn levende gestalten die de heerlijkheid van God omringen en dragen. Het zijn ook de cherubs die de toegang tot het paradijs bewaken. God heeft hen daar neergezet om er voor te zorgen dat de mens niet terug zou keren. Genesis 3:24 *Hij verdreef de mens, en plaatste ten oosten van de hof van Eden de cherubs met een vlammend zwaard, dat heen en weer bewoog, om de weg naar de boom des levens te bewaken.* Soms worden ze afgebeeld in gordijnstof of in reliëf op hout of goud om de heerlijkheid van God – Die in de tabernakel en de tempel woonde – te bekrachtigen. In de tabernakel was de HEERE omringd door cherubs. Hun gestalte was ingeweven in de gordijnen. Exodus 26:31 *Maak een*

voorhangsel van blauwpurperen, roodpurperen en karmozijnrode wol en getwijnd linnen garen. Het moet vakkundig geweven worden, met een patroon van cherubs. In de latere tempel laat koning Salomo de cherubs overal in het hout- en goudwerk terugkomen. Twee cherubs zijn verbonden met het verzoendeksel waarop de HEERE troont in het Heilige der Heiligen. Exodus 25:22 *Daar zal ik je ontmoeten, en vanaf die plaats, boven de verzoeningsplaat, tussen de twee cherubs op de ark met de verbondstekst, zal ik met je spreken en je alles zeggen wat ik van de Israëlieten verlang.* De cherubs bevestigen de heerlijkheid van de HEERE. Zij kregen een vaste plaats in de Naam van God. 'Hij Die op de cherubs troont', is een geliefde omschrijving van Gods NAAM die we vinden bij Samuël en Jesaja en andere Bijbelboeken. De tempel vormt een afbeelding van Gods heerlijkheid. Op de wolkenwagen zijn het – zogezegd – levende cherubs die God dragen en Zijn heerlijkheid bevestigen.

De HEERE God op de troon gedragen door vier cherubs.

Een merkteken op het voorhoofd.

Het Woord 'cherub' staat in vers 3 in het enkelvoud. Dat kan collectief bedoeld zijn; 1 cherub staat voor 4. Het kan ook zo zijn dat Ezechiël – van de kant dat hij naar de wolkenwagen keek – het gezicht van een cherub zag. Want dat vertelt hij namelijk in het volgende hoofdstuk dat de cherubs vier gezichten hebben. Dat wisten we al uit Ezechiël 1. Maar wat zien we tot onze verbazing? Het gezicht van de stier is vervangen door die van de cherub. Ezechiël 10:14 *Iedere cherub had vier gezichten: het eerste gezicht was het gezicht van een cherub, het tweede gezicht het gezicht van een mens, het derde de kop van een leeuw, en het vierde de kop van een arend.* We kunnen er gerust van uitgaan dat het gezicht dat Ezechiël als eerste ziet ook als eerste noemt, namelijk het gezicht van de cherub. Hij ziet dus omhoog kijkend het gezicht van een cherub en daarboven de troon en de heerlijkheid van God. God heeft in het bijzonder een boodschap voor de Man die in linnen gekleed was, Die met het schrijversgereedschap. Ezechiël 9:3 *en Hij riep naar de Man Die in linnen gekleed was, Die de schrijverskoker aan Zijn middel had.* Het speelt zich allemaal af voor de ogen en oren van Ezechiël. Hij hoort de HEERE het volgende zeggen in Ezechiël 9:4 *Trek midden door de stad, midden door Jeruzalem, en zet een merkteken op de voorhoofden van de mannen die zuchten en kermen over al de gruweldaden die in het midden ervan gedaan worden.* De man in linnen gekleed mag als enige het mooie werk doen, het werk waardoor mensen gered worden van de dood. Hij is niet toevallig uitgerust met pen en inkt. Hij krijgt de opdracht om Jeruzalem door te trekken en een kruisje te zetten op het voorhoofd van bepaalde mensen. Het is inderdaad een soort kruisje. Het

is 'de TAV' dat is de laatste letter van het Hebreeuwse Alfabet, dat is – in het Oud Hebreeuws – zoals sommigen het noemen een liggend kruis, X. Hij moest hun be-tav-en, staat er. Misschien moeten we oppassen om hier voorbarige conclusies uit te trekken. De X is overigens wel de letter – maar dan in het Grieks – waarmee Christus wordt aangeduid. In het Grieks is onze CH namelijk de letter X. Daar komt nog bij dat wij de sterke overtuiging hebben dat de Man gekleed in linnen Christus Jezus was.

en zet een merkteken op de voorhoofden.

Toch berust de schijnbare overeenkomst vermoedelijk op toeval, al is het wel een mooi toeval. De Man in linnen is hier niet meer en niet minder dan de Redder van een aantal mensen, Redder namens God. Wat zijn dat voor soort mensen? Het zijn mensen die moeite hadden met de ontwikkelingen in Juda en Jeruzalem. Ze zuchtten onder de afgodendienst die een steeds openlijker karakter kreeg. Ze hadden het vaak te kwaad met de normvervaging in Jeruzalem en omgeving. Het recht van kwetsbare mensen werd met voeten getreden. Het geweld nam soms wanstaltige vormen aan. Het ergste was misschien nog wel de publieke verachting voor de HEERE. We kennen enkele van die mensen die een kruis op hun voorhoofd kregen. Jeremia treedt in die tijd op als profeet in Jeruzalem. Jeremia en Baruch kregen een teken op hun voorhoofd en de dienaar van de koning, Ebed Melech, die medelijden kreeg met Jeremia toen ze hem in de put hadden gegooid. Hij heeft Jeremia ter nauwer nood van een wisse dood gered. *Jeremia 38:10 Toen gebod de koning de Cusjiet Ebed-Melech: Neem van hier dertig man onder uw bevel, en trek de profeet Jeremia uit de put omhoog, voordat hij sterft.* God beloofde Ebed Melech hiervoor met de belofte hem te redden. *Jeremia 39:15-18 Misschien waren er ook mensen bij uit de familie van Safan, die Jeremia altijd de hand boven het hoofd hadden gehouden. Zoals ook Gedalja, de telg uit deze familie die door Nebukadnezar aangesteld was als verantwoordelijk voor de mensen die niet in ballingschap naar Babel werden gevoerd. Jeremia 40:1-6 Zolang hij nog niet terugkeert, wendt u zich dan tot Gedalia, de zoon van Ahikam, de zoon van Safan, die de koning van Babel heeft aangesteld over de steden van Juda, en verblijf bij hem te midden van het volk.* Het zijn misschien meer mensen dan we denken, maar de man met de linnen kleding is wel vrij snel klaar. Daar komt nog iets bij. Toen de zes mannen alle mensen – die geen merkteken had ontvangen – op het tempelplein hadden gedood, bleef Ezechiël helemaal alleen achter op dat plein. Hij schrok daar heel erg van. *Ezechiël 9:8 En het gebeurde terwijl zij toesloegen, dat ik alleen achterbleef. Toen wierp ik mij met mijn gezicht ter aarde en riep: Ach, Heere HEERE, gaat U heel het overblijfsel van Israël te gronde richten door Uw grimmigheid over Jeruzalem uit te storten?*

De mensen met het merkteken.

De zes andere mannen krijgen de opdracht achter de Man in linnen kleding aan te gaan en iedereen te

doden die geen merkteken ontvangen heeft. Zij moeten het vonnis van God voltrekken. Omdat God geen deernis heeft met de mensen die zich van Hem hebben afgekeerd, mogen zij ook geen medelijden tonen. Ezechiël 9:5 *Maar tegen die andere mannen zei Hij ten aanhoren van mij: Trek achter Hem aan door de stad, en dood! Ontzie niemand en heb geen medelijden.* Een misverstand zou de zes mannen – die Gods vonnis uitvoeren – parten kunnen spelen en dat is bijvoorbeeld dat het om volwassenen zou gaan of alleen om mannen, die zij moesten doden. Expliciet laat de HEERE vervolgens alle groepen voorbijkomen waaruit een samenleving bestaat: jongens, meisjes, mannen, vrouwen, kinderen en ouderen. Om het gevaar te voorkomen dat men nu te rigoureuus te werk zou gaan brengt de HEERE nog eenmaal naar voren dat de mensen met *een merkteken* op hun voorhoofd ontzien moeten worden. Die mogen ze zelfs niet aanraken. Ezechiël 9:6 *Dood ouderen, jongemannen en meisjes, kleine kinderen en vrouwen, om hen te gronde te richten. Raak echter niemand aan op wie het merkteken is.* Het is een harde realiteit. Mogelijk zien we hier een kant van God die we nog niet zo kennen. Aan de andere kant heeft de HEERE er nooit een geheim van gemaakt. Voor de gelovigen en niet-gelovigen is de verwoesting van Jeruzalem en de ballingschap een bijzonder ernstige waarschuwing. Het laatste oordeel brengt een definitieve scheiding tussen gelovigen die zich aan de geboden van God houden en de niet-gelovigen.

Mensen met een merkteken bevinden zich vermoedelijk in alle genoemde groepen.

Mensen in alle groepen zonder merkteken worden gedood.

Mensen die bepaalde ontwikkelingen op godsdienstig en maatschappelijk gebied bijzonder betreuen.

Uiterlijk zijn ze niet te herkennen aan kleding of afzijdigheid. Het zijn (ouders van) mensen die bepaalde ontwikkelingen op godsdienstig en maatschappelijk gebied bijzonder betreuen. In Psalm 119 komen we dat soort mensen tegen. Psalm 119:136 *Beken vol water stromen uit mijn ogen neer, omdat men Uw wet niet in acht neemt.* Psalm 11:3 zegt: *Wat kan een rechtvaardige anders doen – dan schuilen bij de HEERE – als de grond onder alles wegzinkt?* Vooral de Psalmen kennen veel rechtvaardigen die in het nauw gedreven worden. Soms hebben we het over ‘de zwijgende meerderheid’. Het is de vraag of de rechtvaardigen horen bij de groep in de samenleving die van mening is ‘dat het vroeger allemaal beter was’. Het valt overigens niet altijd mee om tot ‘de rechtvaardigen’ te behoren. Niet alleen voelt de rechtvaardige weinig verbondenheid met de hedendaagse tendensen, maar zo iemand komt ook alleen te staan. Iemand als Zefanja roept zijn matte gelovige medemensen op tot zelfonderzoek. Zefanja 2:1-3 *Onderzoek uzelf nauwkeurig, ja onderzoek uzelf, volk zonder verlangen naar God, voordat het besluit het licht ziet – een dag gaat als kaf voorbij – voordat over u komt de brandende toorn van de HEERE, voordat over u komt de dag van de toorn van de HEERE. Zoek de HEERE, alle zachtmoedigen van het land, die Zijn recht uitvoeren. Zoek gerechtigheid, zoek zachtmoedigheid, misschien zult u dan verborgen worden op de*

dag van de toorn van de HEERE. Alle kerkmensen lijken zo overtuigd dat ze naar de hemel gaan. Zijn ze daar niet wat al te zeker van zijn? Zefanja zegt ‘Misschien’. Het is allemaal niet zo zeker. Waar ben je zo zeker van? Van jezelf? Dat je het allemaal zo goed hebt gedaan? Van Christus? Omdat het allemaal genade is? Onze kerk (De NGK) is door de Christelijk Gereformeerde Kerk wel eens verteld dat wij moeten oppassen ‘om niet met een ingebeelde hemel naar de hel te gaan’. Dat is dan wel weer heel somber en het gaat over anderen. Maar – wees eens eerlijk – waar ontlenen we onze zekerheid aan? Aan God? Wij leren God kennen als bijzonder streng in Bijbelboeken zoals Jeremia, Klaagliederen en Ezechiël. Hoofdstukken zoals Ezechiël 9 liegen er niet om. Hopelijk maakt de ernst van het oordeel van ons ook weer meer ernstige mensen, die zich elke dag afvragen ‘Wat wil God dat ik doen zal?’ en die daar echt een gebedszaak van maken. Zal God mij binnenlaten in Zijn Koninkrijk?

Trek achter Hem aan door de stad, en dood!

De grote ontkenning.

Wie denkt dat met een merkteken rondlopen een rustig bestaan is vergist zich, want de rechtvaardige wordt soms onverhoeds aangevallen Psalm 37:32 *De zondaar loert op de rechtvaardige en zoekt een kans om hem te doden.* Jeremia heeft dat ondervonden en de Heere Jezus natuurlijk. En Jakobus, de broer van Johannes en Paulus enz. De zonde is meer dan de overtreding van een gebod of verbod van God. Zonde komt voort uit de duivel, die de mens tot zonde verleid heeft. Hij is een gevallen engel en geen god, maar vormt met de engelen en de demonen die hij in zijn val heeft meegesleept – en de goddelozen en zondaars die achter hem aanlopen – bij tijden ook een soort van macht. Soms denken mensen; ‘Er gaan minder mensen naar de kerk maar verder blijft alles gewoon ongeveer hetzelfde.’ Daar konden die mensen zich wel eens in vergissen. Het is de tactiek van de duivel om mensen in slaap te sussen. *De geloofsafval* heeft ingezet in ons land en in Europa. En dan nog iets. Europa wordt overstroomd door vluchtelingen uit Moslimlanden. Moslims vormen een vijand van het christelijk geloof. Die godsdienst lijkt wel in het leven geroepen om het christelijk geloof te ondermijnen. ‘Allah heeft geen zonen’ is een van de uitspraken die in de Koran meer dan eens wordt gebezigd. Dat raakt het hart van het christelijk geloof. 1 Johannes 2:22,23 *Wie is de leugenaar anders dan hij die loochent dat Jezus de Christus is? Dat is de antichrist, die de Vader en de Zoon loochent. Ieder die de Zoon loochent, heeft ook de Vader niet.* Het is een directe aanval op het geloof of – anders gezegd – antichristelijk. De Al Aqsa Moskee op de tempelberg in Jeruzalem draagt deze tekst NB boven de voordeur ‘Allah heeft geen zonen’. Waarom zouden ze zo iets doen? De duivel vormt de macht van het kwaad. De duivel komt van het Griekse woord *diabolos* = *verwarren*. Hij is een meester in het stichten van verwarring. Een van de dingen is de idee geven dat hij er niet is. Dat er geen aanval op het christelijk geloof komt. Hij zal niet

rusten voordat hij meer mensen vervreemdt van God. Het oordeel van God, zeker wij geloven dat het komt maar we zijn een meester in het wegpoetsen van Gods voetstappen die onmiskenbaar dichterbij komen; de dag van het vonnis. Wie zit er achter de opkomst van de radicale Islam? Is dat hun politieke situatie of is het God? Maar het is ver weg en daarna ebt het weer weg en denken we 'Gelukkig het is weer voorbij', het is daar en niet hier. Maar ondertussen hebben we met de moslims al meer dan 60 jaar een groep mensen in ons midden die heel moeilijk integreren en feitelijk onze wetten en gezagsdragers niet accepteren. Mensen die gekant zijn tegen het christelijk geloof. En dan nog iets anders. Het klimaat verandert met rasse schreden. De aarde warmt op. Volgens de geleerden heeft de wereld miljarden jaren nodig gehad om te ontstaan, maar wij voelen binnen één generatie de veranderingen van het klimaat. Ach denken we – en we zeggen het ook tegen elkaar – 'Weet je nog in '96, toen was het ook zo warm in oktober'. Feit is dat we het maar moeilijk kunnen geloven. We willen er niet aan. En dan de vraag 'Wat zit erachter?' De toename van CO2 of is het de HEERE God Zelf? De profeten laten ons weten dat als een volk zich van God afkeert ze dat merken – in hun oogsten – beter gezegd in hun klimaat. Hebben we oog voor de toename van overstromingen hier en natuurbranden daar. 'Ach zeggen we, was het niet altijd al zo?' Zo iets moet er ook aan de hand geweest zijn in de kring rondom Ezechiël. God dacht 'Weet je wat?' Ik zal het hem eens laten zien hoe groot de zonde is. Ik zal het hem met eigen ogen laten aanschouwen, de keiharde realiteit van het oordeel. Anders gelooft hij het nog niet. Tot tweemaal toe staat er: 'En God riep te mijnen aanhoren,'

En God riep te mijnen aanhoren.

Ezechiël 9:1 *Daarna riep Hij **ten aanhoren van mij** met luide stem: Kom naar voren, u die de stad gaat straffen, ieder met zijn verdelgingswapen in zijn hand.*

Ezechiël 9:5 *Maar tegen die andere mannen zei Hij **ten aanhoren van mij**: Trek achter Hem aan door de stad, en dood! Ontzie niemand en heb geen medelijden. Dood ouderen, jongemannen en meisjes, kleine kinderen en vrouwen, om hen te gronde te richten. Raak echter niemand aan op wie het merkteken is. Begin vanuit Mijn heiligdom. Toen begonnen zij bij de oudere mannen die zich vóór het huis bevonden.* Ezechiël heeft het zelf gehoord. Hij heeft het met eigen ogen gezien. Hij schrok zich wezenloos. Wist hij het dan niet? Ja hij wist het wel in theorie. Maar nu zal hij het nooit meer vergeten wat het gezicht is van Gods toorn. Wat moet er gebeuren voordat wij Gods toorn serieus nemen?

Toen begonnen zij bij de oudere mannen die zich vóór het huis bevonden.

Onderschat de zonde niet en de macht die er achter zit.

Het Nieuwe Testament is meer expliciet over de duivel dan het Oude Testament. Wanneer de Heere Jezus op het toneel verschijnt regent het van de demonen. Hij wordt door de duivel verzocht in de woestijn. Altijd en overal ligt de satan op de loer. Hij – de macht van de duisternis – zit achter de moord op Jezus. Lucas 22:53 *Dagelijks was ik bij u in de tempel, en toen hebt u geen vinger naar me uitgestoken, maar dit is uw uur, het uur van de macht van de duisternis.* De apostel Paulus onthult wie er achter de afgodendienst zit, de duivel. 1 Korintiërs 10:19,20 *Wat wil ik met dit alles zeggen? Dat offervlees een bijzondere betekenis heeft? Of dat afgoden echt bestaan? Dat niet, maar wel dat heidenen aan demonen offeren en niet aan God, en ik wil niet dat u één wordt met demonen.* Een van de bedoelingen van de duivel is ‘nog meer mensen tot zonde verleiden.’ Maar wanneer de zonde zich breed maakt in de kerk en de samenleving kan het zich ook tegen de mensen keren die langszij blijven staan en die niet meedoen. Uiteindelijk is er een strijd gaande tussen God en Zijn tegenstander. In die strijd zijn de rechtvaardigen betrokken. Wij staan aan Gods kant. Uiteindelijk gaat God de strijd winnen, maar het is misschien wel goed om je te realiseren dat er een strijd gaande is en dat men niet neutraal kan zijn. De vraag is: ‘Aan welke kant sta je?’ Sta je aan Gods kant, dan moet je niet vreemd opkijken wanneer je aangevallen wordt. Maar goed dan weet je wat je te doen staat. Psalm 55:23 *Werp uw zorg op de HEERE, en Hij zal u onderhouden; Hij zal voor eeuwig niet toelaten dat de rechtvaardige wankelt.* Omdat de strijd zich in het begin in het verborgene afspeelt voelt de rechtvaardige weinig verontwaardiging. Mensen verlaten God, maar laten de rechtvaardige met rust, zo lijkt het. Zonde kent geen rust. Achter de zonde zit de duivel en die heeft macht en die wil de vernietiging van deze wereld. Naarmate zich meer mensen van God afkeren, krijgt de satan meer grip op het gedachtegoed van de mensheid. Na verloop van tijd – als de zonde zich verspreidt en om zich heen grijpt – kan het zich plotseling tegen de rechtvaardige keren en heeft hij of zij veel te lijden van het kwaad. Er kan een moment komen dat de rechtvaardige hoopt dat God spoedig ingrijpt en de zondaren en goddelozen hard aanpakt. Tegelijkertijd leven wij nog steeds in ‘de tijd van genade’. Het oordeel wacht nog en het Bijbelse devies is ‘om te bidden voor degenen die je kwaad doen’. Maar eenmaal bij God in de hemel – staande aan Gods kant – bidden de heiligen de HEERE om spoedig in te grijpen en een einde te maken aan de macht van de zonde en het kwaad. Openbaring 6:9,10 *Toen het lam het vijfde zegel verbrak, zag ik aan de voet van het altaar de zielen van al degenen die geslacht waren omdat ze over God hadden gesproken en vanwege hun getuigenis. Ze riepen luid: ‘O heilige en betrouwbare Heer, wanneer zult u de mensen die op aarde leven eindelijk straffen en ons bloed op hen wreken?’*

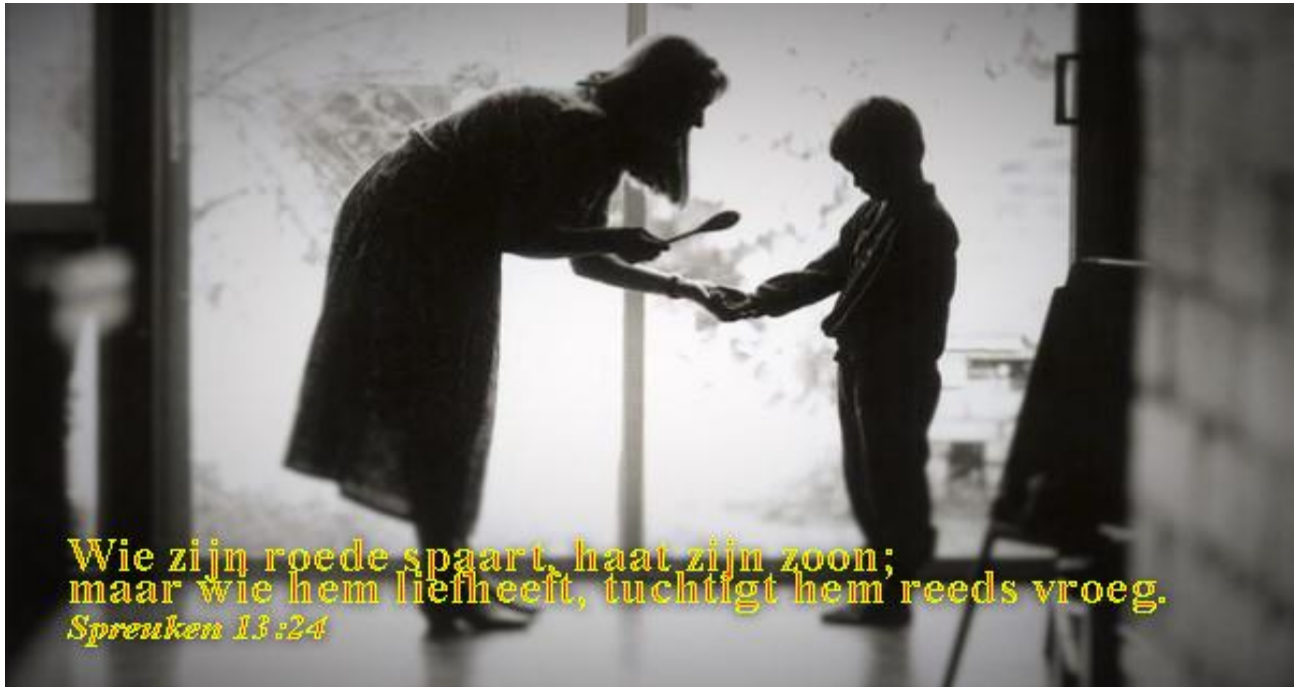
Het oordeel begint bij het huis van God.

Het oordeel begint bij het huis van God.

De zes mannen moeten met het doden beginnen vanuit de tempel. Het oordeel begint dus bij het huis van God. Vandaaruit gaat het naar de mensen die er het verst vanaf staan. 1 Petrus 4:17 *Besef goed dat de tijd van het oordeel is aangebroken. Dat oordeel begint bij Gods eigen mensen. Als het bij ons begint, hoe zal het dan aflopen met hen die weigeren het evangelie van God te aanvaarden?* Doelt Petrus op de dingen die na ons leven gebeuren of met de wederkomst van Christus? Het definitieve oordeel is aan het eind van de tijd, maar tijdens ons leven corrigeert de HEERE Zijn kinderen. We hadden het over de 'rechtvaardigen', maar dit vers relateert die term ook wel weer. Hoe rechtvaardig zijn wij? Als God ons Zijn toorn niet laat voelen tijdens ons leven, dan zouden wij wellicht nooit tot een volledige toewijding aan het geloof gekomen zijn. Hebreëën 12:5-9 *U bent de vermaning vergeten waarmee u als kinderen wordt aangesproken: Mijn zoon, acht de bestraffing van de Heere niet gering en bezwijk niet, als u door Hem terechtgewezen wordt. Want de Heere bestraft wie Hij liefheeft, en Hij geselt iedere zoon die Hij aanneemt. Als u bestraffing verdraagt, behandelt God u als kinderen. Want welk kind is er dat niet door zijn vader bestraft wordt? Maar als u zonder bestraffing bent, waar allen deel aan hebben gekregen, bent u bastaarden en geen kinderen. En verder hadden wij onze aardse vaders als opvoeders, en wij hadden ontzag voor hen. Zullen wij ons dan niet veel meer onderwerpen aan de Vader van de geesten, en leven?*

Ieder mens die de HEERE een warm hart toedraagt is blij met de pedagogische tikken die God uitdeelt. Beter is het om tijdens dit leven gecorrigeerd worden – met alle narigheid van dien – dan plezierig en lang te leven en aan het eind onverhoeds tegen het oordeel van God aan te lopen. Ezechiël 9:6 *Begin vanuit Mijn heiligdom. Toen begonnen zij bij de oudere mannen die zich vóór het huis bevonden. De oudsten zijn als eersten de klos. Hoge bomen vangen veel wind. Dat wisten wij al. Het vonnis begint bij de mensen met de meeste verantwoordelijkheid voor de dienst van de HEERE. Jakobus 3:1 *Broeders en zusters, u moet niet allemaal leraar willen zijn. U weet dat ons leraren een strenger oordeel te wachten staat.* De consequenties van het oordeel laten niets aan onduidelijkheid over. God wil niets meer weten van de tempel. Hij wil dat Zijn huis wordt verontreinigd alsof het een afgodentempel was. Ezechiël 9:7 *Hij**

zei tegen hen: Verontreinig het huis, vul de voorhoven met gesneuvelden, ga naar buiten. Toen gingen zij naar buiten en zij sloegen toe in de stad. Sommigen commentaren beweren dat God hier de tempel verlaat. Ze wijzen dan op de drempel van de tempel waar de HEERE naar toe ging. Toch kun je je niet aan de indruk onttrekken dat de HEERE troonde op de wolkenwagen vanaf het begin van dit visioen. Het verblijf op de troon van de wolkenwagen – gedragen door de cherubs tot boven de drempel van Gods huis – is niet een teken dat God op dat moment niet in Zijn huis in Jeruzalem aanwezig was. Ook wijst niets er op dat de HEERE op dat moment de tempel verlaat. Vermoedelijk is dat straks wel het geval (Ezechiël 11:22,23) maar nu nog niet. Laat God Ezechiël niet zien hoe er met Zijn heiligheid en heerlijke Aanwezigheid in de tempel in Jeruzalem gespot wordt? Laat God aan de profeet en ook aan ons niet duidelijk merken dat Hij precies op de hoogte is van wat er zich in Zijn nabijheid in de tempel en op het tempelplein in Jeruzalem afspeelt? God heeft Zijn Naam eraan verbonden. God Die alomtegenwoordig is, was – volgens Zijn belofte – hier in de tempel in Jeruzalem op bijzondere wijze aanwezig.

Het huis van God.

Het overblijfsel.

Voor Ezechiël was het schokkend dat hij alleen achterbleef op het tempelplein. Niemand – van de mensen die op het tempelplein rondliepen – is gespaard gebleven na het optreden van de zes mannen met hun verdelgingswapens. Ezechiël 9:8 *En het gebeurde terwijl zij toesloegen, dat ik alleen achterbleef.* Het is niet zo dat wij mensen gewend raken aan gedode medemensen. Dat went nooit. Zeker als het kinderen en vrouwen en ouderen zijn is het schokkend om te zien. Maar Ezechiël is helemaal ontzet als hij de enige is die het overleeft op het tempelplein. Er is helemaal niemand meer over, iedereen ligt dood op het plein. Gedood door de zes mannen met hun zwaarden. Ezechiël valt op zijn knieën en bidt tot God om de mensen te sparen. Ezechiël 9:8 *Toen wierp ik mij met mijn gezicht ter aarde en riep: Ach, Heere HEERE, gaat U heel het overblijfsel van Israël te gronde richten door Uw grimmigheid over Jeruzalem uit te storten?* Ezechiël gebruikt het woord 'overblijfsel'. Het kan zomaar zijn dat de profeet voor het gevoel van de Bijbellezer een grote fout maakt. Wat is het geval? Voor zover wij weten is 'overblijfsel' een term voor 'de uitverkoren rest'. Het is helemaal niet zo dat God 'de uitverkoren rest' ombrengt. Die is de HEERE juist aan het redden door de Man in linnen gekleed. Vergist Ezechiël zich hier? Het is de vraag of – voor het gevoel van Ezechiël en andere profeten – het woordje 'rest' die betekenis heeft, die wij er aan geven. Wie het nakijkt, ziet dat het woord 'overblijfsel' alleen bij iemand als Jesaja hier en daar de lading ontvangt van 'uitverkoren rest'. Jesaja 10:21 *Een rest zal terugkeren naar de sterke God, de rest die van Jakob is overgebleven.* In andere boeken van de Bijbel duidt de term 'rest' gewoon aan 'wat er overblijft'. Zoals ook vaak in Jesaja trouwens. Jesaja 24:12 *Wat van de stad rest, is verwoesting, troosteloos is de vernielde poort.* Het is dus zeker geen term die in de Bijbel gereserveerd is

voor de uitverkorenen. Ezechiël bedoelt gewoon dat er van Jeruzalem en Juda heel weinig is overbleven en dat zelfs dat kleine restje nu ook nog het onderspit moet delven. Het Noorden, Israël is honderd jaar daarvoor – 721 v Chr. – al in ballingschap gevoerd naar Assur. In 597 v Chr. – zes jaar hiervoor dus – is koning Jechonja door Nebukadnezar afgezet en geboeid meegenomen naar Babel samen met tienduizenden andere inwoners in Jeruzalem en delen van de tempelschatten. En nu zou het laatste restje aan de beurt zijn.

Bidden voor Jeruzalem.

Het gaat Ezechiël – ook een van de ballingen van toen – enorm aan het hart als hij ziet dat ook dit laatste restje te niet gedaan zal worden. Hij doet een hartstochtelijk beroep op God om iedereen die nog leeft te sparen. Het is goed dat Ezechiël dit doet. Het past een mens medelijden te hebben met zijn medemensen en zeker met zijn geloofsgenoten. Jeremia bad voor Jeruzalem, maar moest daar van God mee opgehouden. Amos bad voor zijn volk en met succes. Maar God zal dit gebed van Ezechiël niet verhoren. Gods besluit staat vast. Jeruzalem en omgeving zullen geteisterd worden door oorlog en ziekte en honger en de meeste mensen zullen het leven laten. Wat Ezechiël nu vlak voor zijn ogen ziet gebeuren zal plaatsgrijpen zo'n vijf jaar later bij de inval van Nebukadnezar in de belegerde stad Jeruzalem. 2 Kronieken 36:17 *Toen stuurde hij de koning van de Chaldeeën op hen af, die hun uitgelezen mannen ombracht in hun heilige tempel. Niemand werd gespaard; jonge mannen en vrouwen, oude mensen en ook hoogbejaarden werden aan de koning uitgeleverd.* Als dit zo is, wat zegt dit dan over dit visioen? In het visioen laat God de profeet zien wat je normaal niet kunt zien omdat het zich in het verborgene afspeelt of omdat het nog niet zover is. Zo gaat dat met *visioenen*. De HEERE geeft bijvoorbeeld aan Johannes een kijkje in de hemel en laat hem het Nieuwe Jeruzalem zien dat neerdaalt op aarde. Openbaring 21 Zover is het nog niet. Maar Johannes heeft het een kleine tweeduizend jaar geleden al gezien. Normaal kan een mens niet zien wat zich in de hemel afspeelt en normaal kan een mens niet zien wat er in de toekomst gaat gebeuren, maar in *een visioen* kan dat. Wat je ziet gaat gebeuren. In het visioen waar Ezechiël getuige van is, ziet hij de zes mannen die de inwoners van Jeruzalem doden en de Man in de linnen kleding – die sommigen daarvan uitzondert door ze een speciaal merkteken op het voorhoofd te tekenen – namens God optreden. God leert Zijn profeet dat Hij achter de redding en het vonnis zit wat zich in Jeruzalem gaat voltrekken. God zou er dan ook iets aan kunnen doen – om het niet door te laten gaan – maar God peinst er niet over. Het gaat hoe dan ook door. Daar helpt geen lieve moeder aan.

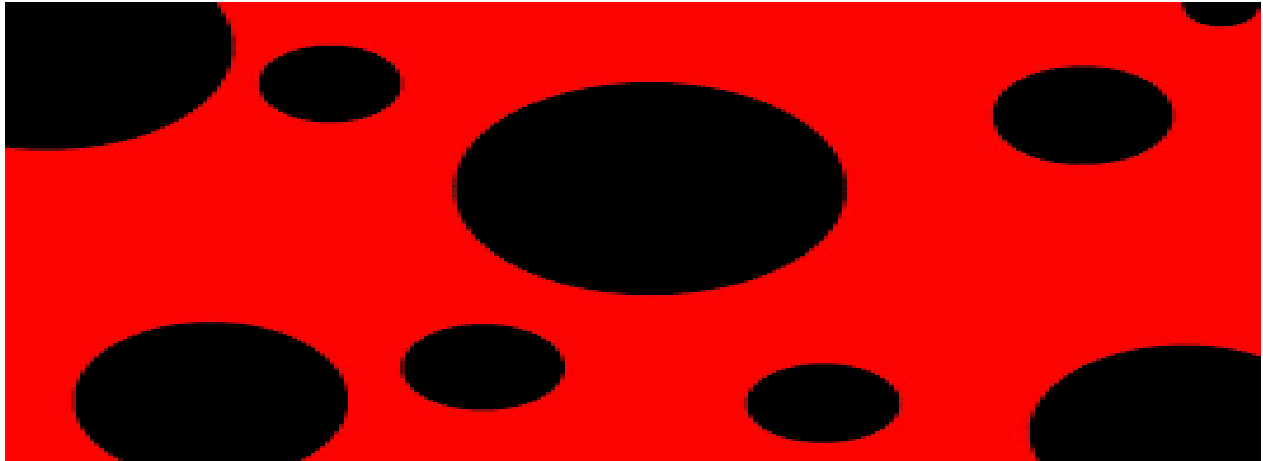

Het einde van Jeruzalem staat vast in 591 v Chr.

De stad is vol van geweld en vol buiging van het recht.

De HEERE is van mening dat de inwoners van Juda en Jeruzalem zwaar over de schreef zijn gegaan. Het loopt de spuigaten uit. Men heeft het wel eens over de term 'overvloedig'. Die term zou hierop van toepassing kunnen zijn maar dan niet in positieve, maar negatieve zin. 'Het land is vol onrecht en vol bloedvergieten', zegt de HEERE, met de nadruk op vol. Iedereen die God kent weet dat de HEERE wars is van geweld. Dat was ook zo toen Hij met de Zondvloed een einde maakte aan de eerste wereld. Genesis 6:11 *De aarde nu was verdorven voor Gods aangezicht, en de aarde was vol geweldenarij.* Toen was de wereld ook vol van geweldenarij. We zagen het al in het eerste gezin, dat van Adam en Eva. Kain sloeg Abel dood. Daarna groeit er een generatie op – naast die van Gods kinderen – die gekenmerkt wordt door geweld. Denk aan het woord van Lamech. Genesis 4:23,24 *Vrouwen van Lamech, neigt uw oor tot mijn rede. Ik sloeg een man dood om mijn wonde, een knaap om mijn striem; want Kain wordt zeventvoudig gewroken, maar Lamech zevenenzeventig maal!* Er is een spiraal van geweld. En nu zie je eigenlijk hetzelfde en dat bij Gods eigen volk. 'Geweld' niet alleen letterlijk in de zin van de ander lijfelijk pijn doen, maar ook in figuurlijke zin; de sterke heerst over de zwakke en drijft zijn zin door ten koste van andere mensen. Dat gebeurt als de mensen het geloof in de God van de Bijbel inwisselen en de afgoden achterna lopen. Wie gelooft in de God van de Bijbel heeft de hoogste Rechter aan zijn kant. God komt op voor de rechten van Zijn kinderen. Hij zal uitkomst bieden. Hij ziet elk onrecht. Maar degene die overstapt op het geloof in een afgod doet dat omdat die afgod hem zogenaamd zal geven wat hij belooft. Ze stappen over vanwege de verwachte opbrengst aan vruchtbaarheid of succes of macht of overwinning. Voldoet een afgod niet en zie je een volk met een sterkere afgod dan neem je die erbij. Hoewel alles zich in die tijd aandient als geloof, is de mens – die de afgoden maakt – feitelijk het recht in eigen handen aan het nemen. Hij doet dat met zijn eigen handen en zijn eigen ellenbogen. Hij zorgt er zelf wel voor dat hij rijk wordt en dat het hem goed gaat. En wee degene die hem in de weg staat. Die gaat er aan. Ook in onze tijd kent een verruwing van de samenleving. De bedreigingen op internet maar ook openlijk voor de telefoon of 'face to face' zijn niet van de lucht. 'Ik weet je te vinden. Ik weet waar je woont. Ik weet dat je een dochter hebt!' Het geweld nestelt zich ook in onze samenleving. Mensen gebruiken dreigementen om hun zin door te drijven. Wie moeten het ontgelden? De gewone mensen in de samenleving. Maar de HEERE heeft altijd gezegd: 'Als jullie gaan doen wat de volken deden die ik voor jullie weggejaagd heb, dan zal ik ook jullie het land uitzetten.' Ezechiël 9:9 *Toen zei Hij tegen mij: De ongerechtigheid van het huis van Israël en van Juda is buitengewoon groot. Het land is vol bloed, en de stad vol buiging van het recht.*

God heeft een hekel aan geweld.

God heeft ons in de steek gelaten.

Je vraagt je af hoe dat nou gekomen is dat men zomaar – en dat ook nog op het tempelplein – de meest wilde vormen van afgodendienst er op nahield. En dat het kwaad was doorgedrongen tot de hoogste niveaus. *De zeventig oudsten* maakten zich collectief schuldig aan afgodendienst. Dat collectieve deugt ook van geen kant. Normaal zijn er altijd mensen die het ergens niet mee eens zijn, maar hier zijn ze alle zeventig op het verkeerde pad. Hoe bestaat dit? Wat is er over die mensen gekomen? De HEERE geeft als oorzaak de verhalen die over Hem de ronde deden. De dingen die men over God zei. Ze zeiden ‘dat God het land in de steek gelaten had.’ En ‘dat het Hem toch niet meer interesseerde. Hij was er niet. Hij zag toch niet wat men deed of naliet.’ Ezechiël 9:9 *Want zij zeggen: De HEERE heeft het land verlaten, en: De HEERE ziet het niet.* De HEERE is hier woedend over. ‘Hoe kwamen ze erbij?’, zul je zeggen. Het ging inderdaad niet zo goed met Juda en Jeruzalem. En dat speelde al een hele tijd. Het begint misschien met de dood van koning Josia. Die koning was toegewijd aan de HEERE. Hij had een heel hervormingsprogramma opgezet om het land vrij te maken van afgoden. Het was werkelijk niet alleen iets op papier, maar hij zag er op toe door – overal waar het maar naar afgod rook – de hele boel te vernietigen en te verontreinigen en de verantwoordelijken aan te pakken. En plotseling – dat was toen de Egyptische Farao het land doortrok met zijn leger om in Assur te gaan vechten – werd deze koning gedood. Josia had zich er niet mee moeten bemoeien. Het is misschien wel te verklaren dat Josia omkwam – hij had zich afzijdig moeten houden dat had God hem via de farao laten weten – maar het bleef een klap die Israël niet te boven kwam. ‘God hielp dus niet, was de conclusie van velen. God is er niet.’ Men voelde zich van God verlaten. En daarna ging het van kwaad tot erger. Niet alleen zetten de zonen van Josia de lijn van hun vader niet door. Overal verschenen de afgoden weer als paddenstoelen uit de grond. Maar daar kwam nog iets bij. Egypte onderwierp Juda en Jeruzalem en maakte een vazal van het koninkrijk Israël. Dat duurde maar een paar jaar. Na de slag bij Karkemis in 605 v Chr. – die Egypte verloor – nam Nebukadnezar van Babel de macht over in het Midden Oosten en werd Jeruzalem en Juda vazal van Babel. Weg zelfstandigheid. Babel ging over de troon van Israël. Beviel een koning niet – zoals Jechonja – dan werd hij afgezet door Nebukadnezar en werd een ander koning – Zedekia – aangesteld. Men voelde zich in de steek gelaten. Ook in onze tijd wordt er ook van alles over God gezegd. Het is funest voor het geloof.

De trouwe gelovigen worden beschermd.

Het geloof kreeg een geweldige knauw. Zeker toen koning Jechonja – met tienduizenden mensen uit de

bovenste lagen van het leger en het bestuur – werd meegenomen en de tempelschatten van Jeruzalem verhuisden naar de tempel Bel van Babel. Daniël 1:1,2 *In het derde jaar van de regering van Jojakim, de koning van Juda, kwam Nebukadnezar, de koning van Babel, naar Jeruzalem en belegerde het. En de Heere gaf Jojakim, de koning van Juda, in zijn hand, en een deel van de voorwerpen van het huis van God. Hij bracht die naar het land Sinear, naar het huis van zijn god. Hij bracht de voorwerpen naar de schatkamer van zijn god.* Toen ging men dit denken en zei men dit hardop. ‘God heeft het land verlaten.’ Had God het land dan niet verlaten? Nee. Er gebeuren met Gods kinderen soms dingen die moeilijk zijn te verenigen met de liefde en de macht van onze God. Maar dat moet voor ons geen reden zijn om ons geloof – of beter gezegd – God vaarwel te zeggen. Die verleiding is er wel, maar die moeten we weerstaan. We bidden in het Onze Vader ‘Uw wil geschiede in de hemel alzo ook op aarde’ dan is het vreemd om als er iets onwelgevalligs gebeurt meteen te roepen ‘God is er niet’ of ‘God bestaat niet’ of ‘God heeft ons verlaten’. Paulus zegt ergens dat we veranderd moeten worden in ons denken. Romeinen 12:2 *En wordt niet gelijkvormig aan deze wereld, maar wordt hervormd door de vernieuwing van uw denken, opdat gij moogt erkennen wat de wil van God is, het goede, welgevallige en volkomene.* Als iedereen gaat denken ‘dat God ons heeft verlaten’ of ‘niet bestaat’ is dat funest voor ons leven. Het gevolg is namelijk dat men ook geen rekening meer houdt met God. De hoop is weg, de verwachting samen met het geloof. Men is als het er op aankomt erg zenuwachtig en probeert zelf maar zo goed en zo kwaad als het gaat het leven op de rit te houden. Daarbij gebruikt men voor een deel van wat men van huis uit meekreeg en voor de rest doet men maar wat men ook om zich heen ziet. Kortom, men leeft maar een beetje voor het vaderland weg en dat is funest voor de kerk en de samenleving. Omdat men God heeft afgeschreven, doet God datzelfde met de mens. Ezechiël 9:10 *Daarom zal Ik ook niemand ontzien, en Ik zal geen medelijden hebben. Ik zal hun weg op hun eigen hoofd doen neerkomen.* Op het moment waarop we echt aan de grond zitten en eigenlijk niet goed meer weten hoe het nu verder moet is er toch nog een bemoediging. De Man in linnen gekleed komt met de boodschap dat zijn werk er op zit. Alle mensen die niet mee doen met de geest van de tijd en die daar verdriet over hebben en frustratie, die hebben een onzichtbaar zegel op hun voorhoofd ontvangen. Die worden gered. Die doen niet mee met de algehele malaise. Die worden gespaard door God, Die er nog wel degelijk is, zo blijkt. Ezechiël 9:11 *En zie, de Man Die in linnen gekleed was, aan Wiens middel de schrijverskoker hing, kwam verslag uitbrengen en zei: Ik heb gedaan, zoals U Mij geboden had.*

De Man Die in linnen gekleed was, zei: Ik heb gedaan, zoals U Mij geboden had.